

Елітна нерухомість британської столиці – найдорожча у світі – один квадратний метр елітного житла тут коштує 33,8 тисяч євро (для порівняння, у Нью-Йорку – 23,5 тисяч). Та навіть англійська нерухомість екстра-класу об'єктивно далеко не вся правильно відноситься до своєї категорії – адже десятки нюансів грають найважливішу роль при виборі житла.

Сегмент елітної нерухомості в Україні знаходиться на стадії розвитку. Споживачам пропонують купити елітне житло, але окремі експерти упевнені, що такого в Україні майже не існує, а названі елітні комплекси належать до Бізнес-класу, відповідно до європейських і американських вимог.

РОЗВИТОК «ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ, АДАПТИВНОЇ АРХІТЕКТУРИ» ЯК ІНФОРМАЦІЙНО ВІДКРИТОЇ СТРУКТУРИ

Андрійшена Є.П.

Науковий керівник – Апатенко Т.М., ст. викладач

Сучасний світ формується у вирії «озброєності» останніми технічними розробками, так саме й архітектурне середовище, як невід'ємна частина цього світу має реагувати на новітні технологічні зміни. Архітектура повинна бути інтерактивною, чутливою до взаємодії, та відповідати бажанням й характеристикам кожної «нео-людини». Традиційна архітектура не може задовольнити потреби динамічного розвитку людства. Інтерактивність сама по собі є концепція, яка розкриває природу та ступінь взаємодії об'єктів, що можуть виникати в різних галузях: теорії інформатики, програмування, телекомунікацій, соціології, промислового дизайну та багатьох інших. Взагалі, інтерактивність є організаторським принципом системи, в якій мета досягається елементами обміну інформацією системи.

У сьогоденні існують два сприйняття інтерактивної архітектури: звичайний і більш складний. Якщо все навкруги блискає, миркає та запроваджує сенсори – це не обов'язково інтерактивна архітектура, а лише інтерактивна оболонка або фасад. Безпосередньо інтерактивна архітектура створює зміну просторів, застосовує роботизовані екосистеми, матеріали, реагуючі на вимірювання оточуючого середовища тощо.

У величезному водосховищі інтерактивне середовище можна розділити на дві основні галузі: віртуальну та кінетичну архітектуру.

Віртуальність (з англійської, віртуальна реальність) з англійської. віртуальний - фактичний, з латинського. *virtues* – потенціал, уявний,

лат. *realis* – реальний, дійсний. Таким чином, визначення середньовічної логіки Дунаса Скотса найближче до сучасної концепції віртуальності: протилежність природному фізичному простору - нерелальність, що містить інформацію, еквівалентну речі. Віртуальна архітектура виявляється трьома способами: параметричний дизайн, алгоритмічне побудова форм та використання комп'ютерних програм у роботі будівель.

У ряді європейських і американських університетів проводяться дослідження і здійснюються проекти «адаптивної» архітектури, «чуйних поверхонь», як в рамках традиційних загальноприйнятих програм підготовки магістрів «Цифрового мистецтва, технології та архітектури», наприклад, в університеті Плімута (Великобританія), так і спеціальні програми: П. Сільвер, В. Маклін і їх колеги ведуть групи «Адаптивна архітектура і конструювання», в яких вивчаються можливості інтелектуальної архітектури; в Барлетській архітектурній школі (Великобританія), в Делфтському Технологічному Університеті (Нідерланди), поряд з факультетом архітектури, існує курс підготовки магістрів «е-мотивована архітектура»; в Нью-Йоркському університеті «Парсонс. Нова школа дизайну» - курс «Інтегрований дизайн, вивчення з місця дії» тощо, як експеримент з «чутливим» простором і «інтелектуальною оболонкою», яка взаємодіє між дизайнером і його проектом.

На сьогоднішній день людство може викласти наступні моделі взаємодії та різноманітності архітектури як «відкритого історика». Архітектурні «адаптивні» системи можуть істотно створити – у віртуальному просторі та реальному світі. У віртуальному просторовому діалозі «об'єкт – людина» відбувається поточна мережа Інтернет – з вільним доступом до будь-якої точки світу. Створення таких проектів у теперішні часи дозволяє активно використовувати потужне програмне забезпечення – від системних моделей космічних кораблів до голлівудських спецефектів. У такому випадку, коли характер трансформації та можливості взаємодії обмежений, вони можуть створити неймовірні та фантастичні, наприклад, віртуальний музей Гугенхейма студії «Асимптом» та ембріологічний будинок Грега Ліна. Фасади, перетворені на гігантських екранах, пов'язані з мережею вуличних веб-камер і мережевих ресурсів, передають інформацію щодо дизайну, а саме дає відповідь на питання що надає дизайнер, або зображення в реальному часі, в Берліні на Потсдамській площі. Простір, сконструйований Руарі Гліном, оздоблено множиною вбудованих датчиків та комп'ютерною методикою, сподіваючись на можливість реагувати на існуючі всередині нього і взаємодіючі з їхніми власниками.

У дійсності «адаптивна» архітектура не існує без людей, які мешкають, навчаються, взаємодіють або перетворюють їх, й в результаті ці

простори не просто змінюють людину, які визначає свій власний шлях, вони обогачаються їми. Архітектура перетворюється в уявленні, розмові, «живій іграшці», яка продовжується в процесі всього суттєвого архітектурного середовища. Наразі достатньо встановити розкриті вікна й простор кімнати змішуються із вуличним середовищем, але поступово це буде розвиватися завдяки, наприклад, роботехніки.

ЕКОЛОГІЧНІ ПРОЕКТИ ЯК ЕЛЕМЕНТ ПРОГРАМИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

Нечитайло Р. А.

Науковий керівник – Кадикова І.М. канд. екон. наук, доцент

В сучасних умовах розбудови державного устрою України є нагайна потреба у адаптації до зовнішніх змін [1]. Це серед іншого столується і сфери екології. Маються різні сценарії розвитку екологічного стану як планети в цілому, так і окремих держав зокрема. Сценарний аналіз є дієвим інструментом підтримки прийняття управлінських рішень [2]. Тож, у державному управлінні екологією слід його активно використовувати. Розуміючи це, Україна задекларувала дотримання принципів сталого розвитку.

Ця концепція «сталий розвиток» (Sustainable Development) була розроблена за результатами аналізу причин катастрофічної деградації оточуючого природного середовища та пошуку шляхів подолання загроз довкіллю та здоров'ю людини. Сталий розвиток визначається як форма взаємодії суспільства і природи, при якій забезпечується виживання людства та збереження навколишнього середовища, тобто нинішні покоління забезпечують власні життєві потреби, не позбавляючи наступні покоління можливості також задовольняти свої потреби. Водночас Україна все ширше використовує проектний підхід на державному на регіональному рівнях управління. Тож, ініціація, реалізація та контроль [3, 4] екологічних проектів є обов'язковим елементом програми сталого розвитку України за концепцією Sustainable Development.

1. The method of adaptation of a project-oriented organization's strategy to exogenous changes [Text] / V. M. Babaiev, I. M. Kadykova, Yu. Yu. Husieva, I. V. Chumachenko // Науковий вісник Національного гірничого університету. – 2017. – Вип. №2 (158). – С. 134-140.

2. Кадикова И. Н., Триусова В. А. Использование сценарного анализа при управлении отечественными компаниями в современных условиях // Экономика та управління підприємствами машинобудівної галузі: проблеми теорії та практики. 2011. – № 3 (15). – С. 27–42.

3. Kadykova I.M., Chumachenko I.V. Managing stakeholder expectations to ensure the viability of the project informatization of the product. *Management of Development of Complex Systems*, 2014, no. 19, pp. 34-38.

4. Зеленков А.В. Аналіз ефективності використання інформаційних технологій у галузі управління землекористуванням / А.В. Зеленков, І.М. Кадикова // Землепорядний віс-